

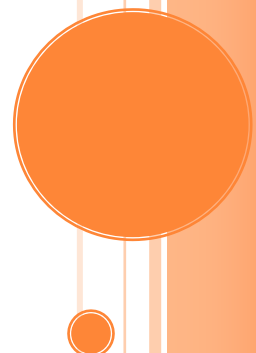
El lehet menni...

Itt egy órányi munkabérből tovább
elvagyok

Van, akit a nyelvtanulás szándéka, van, akit szerelem hajtott Münchenbe, de legtöbben a hazai bérek és munkakörülmények miatt fogták a sátorfájukat és költöztek Bajorországba. El lehet menni-sorozatunk újabb darabja.

Szabó Ágnes

2012.10.10.

EL LEHET MENNI...

Itt egy órányi munkabérből tovább elvagyok

A bajor tartományi székhelyről és magáról a bajorokról is számos klisé él a fejünkben. Ezek közül talán az első, hogy rengeteg sört isznak, sőt évente egyszer két hétig mindennap sörfesztiválra járnak. Pedig a többi német nem az *Oktoberfest*, hanem a napos órák száma miatt irigy a müncheniekre: a város környékén átlagosan 5 óra 44 percet süt a nap, 12 perccel felülmúlva Hamburgot és 22-vel Berlint. A város 1,4 millió lakosából 40 ezer török, 24 ezer horvát, 21 ezer olasz. A magyarok 6500-an vannak.

Csizmadia Margit 2011 áprilisában ment Münchenbe. Magyarországon, egy megyeszékhelyi főiskolán dolgozott programozóként, de 8 év munkaviszony után elküldték. Elvált nőként, 4 éves kislányával egyáltalán nem látott itthon kiutat. „Ekkor kaptam egy ajánlatot a nagynénémtől, aki már kint élt, hogy miért nem próbálom meg Németországot.” Felmondta albérletét, eladta kocsiját, kislányát pedig a szülőkre bízta, míg kint nem sikerül megkapaszkodnia. A külföldi munkavállalás arra is jó volt, hogy összeköltözzenek a barátjával, akivel már két éve voltak együtt, de „ahol ő lakott, nekem nem volt munka”.

Vidámpark az Oktoberfesten Fotó: AP / Matthias Schrader

Konyhai kisegítőként gondtalan élet

Június elejétől egy München melletti kisvárosban, Glonnban kaptak munkát egy hotelben: ő szobalányként, a barátja konyhai kisegítőként. „Azonnal kaptunk féléves szerződést és két szobát, így már a kislányom is jöhetett utánunk.” A próbaidő lejárta után saját albérletbe költöztek, a kollegák olyan segítőkészek voltak, hogy szinte a teljes berendezést az

ágytól az edényekig ők adták össze. „Október elején úgy utaztunk haza, hogy tudtuk, meghosszabbítják a szerződésünket egy évvel.”

Vida Éva idegenforgalmi szakmenedzser néhány hete költözött ki Münchenbe. Bár egyelőre konyhai kiegészítőként dolgozik, nem bánta meg a döntést. „Egy ismerősöm ajánlkozott, aki már kint van egy éve, hogy segít elhelyezkedni. Szeptember 27-én a cégénél szóltak, hogy van munka és szállást is adnak, de ahhoz 30-án ki kell utaznom.” Otthon a nettó keresetem 85 150 forint volt, miközben van 2 nyelvvizsgám, és mindkét nyelvet aktívan kellett használnom. Itt 10.49 eurós bruttó órabért kapok, plusz 29 centes közlekedési hozzájárulást naponta, és 260 euróért lakom egy szobában másik két lánnyal együtt. Otthon egy bevásárlás során 5000 forint simán elment, és csak 2 napra vásároltam be, itt kevesebb, mint egy órányi munkabérből tovább elleszek.”

Kovács Mona Fotó: hvg.hu

200 ezer forinttal indultunk útnak

Évához hasonlóan Kovács Mona sem a szakmájában dolgozik. Otthon művelődésszervezést tanult, de hogy megéljen, a szigetszentmiklósi virágpiacon árult dekorációkat. Munkahelyére nem volt bejelentve és 90 ezer forintot keresett havonta. „Próbálkoztam elhelyezkedni itthon, 200 önéletrajzot küldtem szét, és nem kizárólag a végzettségemnek megfelelő pályázatokra, de a legtöbb helyről még válaszra sem méltattak. A párom egy nemzetközi fuvarozó cégnél dolgozott speditőrként havi nettó százezer forintért meglehetősen stresszes munkahelyi légkörben. A kettőnk keresete arra volt csak elegendő, hogy számláinkat kifizessük. Ennyiből nem tervezhettük sem a közös jövőnket, sem családalapítást. Úgy döntöttünk, lesz, ami lesz, szakítunk ezzel a léttel: 200 ezer forinttal a zsebünkben indultunk el, magunk mögött hagyva nem kevés adósságot is. A párom édesanyja már 15 éve él Münchentől 70 kilométerre, Rosenheimben. Így mondhatom, hogy hatalmas előnyben voltunk, mert volt hova jönni.”

Mona a helyi újságban adott fel hirdetést, hogy munkát keres és rengeteg hívást kapott szinte rögtön. Interneten is pályázott, és ha nem is mindig igen volt a válasz, legalább méltatták válaszra. Mona is takarítóként kezdte, de ma már egy kaszinóban dolgozik hang technikus párjával együtt. „1 év után sikerült elköltöznünk, bérlünk egy szép, 3 szobás lakást, amit egy hónap alatt gond nélkül be tudtunk rendezni és alig egy hónapja vettünk egy BMW-t. Van lehetőségünk utazni, kirándulni, az üzletekben nem nézem meg minden termék árát, mielőtt leveszem a polcról. Látom és érzem, hogy van értelme a munkánknak, és tudunk tervezni.”

Szaktájában dolgozhat

Janka párjával érkezett Münchenbe. Korábban már élt külföldön három évet, így maga a kiköltözés nem volt eget rengetően új tapasztalat. A döntésében ugyanakkor fontos szerepet játszott, hogy a szakmájának, az ipari formatervezésnek Magyarországon nincs akkora és olyan színvonalú fogadó felülete, mint Európában. Magyarországon ezt megelőzően egy kis cégnél dolgozott grafikus-menedzserként, de egy idő után gyakorlatilag mindenés lett. Emiatt nem is érezte magát igazán megbecsülve, a munkaadója ráadásul anyagi nehézségekkel küzdött, ezért eljött onnan.

Barátnője ekkor már 3 éve kint élt a férjével Németországban és egy nagyon neves cégnél dolgozott. Az ösztönzésére Janka is beadta ugyanahhoz a céghez a jelentkezését. Sokat nyomott a latban, hogy az összes hosszabb külföldi tartózkodása jól sült el: „ha nem lettek volna ezek a pozitív tapasztalatok, soha nem indulok el magamtól” – mondta. Emellett sokakkal ellentétben, neki Németországban nem kellett lejjebb adnia, hiszen a végzettségének megfelelő munkát kapott. A megerősítés is gyorsan jött a munkaadó részéről, hiszen két hónap után egy olyan ügyfélnek dolgozhatott, aki a cég egyik legfontosabb megrendelője. Ami még nagyon pozitív a számára, hogy ipari formatervezőként nem érzi annak hátrányát, hogy nő: Magyarországon ebben a férfiak dominálta szakmában ez jóval kevésbé lenne elmondható.

I. Miksa emlékműve (Max-Joseph-Monument) a belvárosban Fotó: AP / Lukas Barth

Továbblépni nehéz

Dóra 2001-ben egy magyar cég alkalmazottjaként német nyelvtanári és humán erőforrás menedzseri diplomával a zsebében érkezett Münchenbe, még jóval a piaci liberalizáció előtt, épp akkor, mikor euró lett a márkából. „A liberalizáció előtt egy magyar vállalkozás kiküldött munkatársaként dolgoztam, szinte burokokban éltem. Az elején csak korlátozott időre szólt a szerződés, mert akkor még nem voltunk az Európai Unióban, ezért 4 év volt a maximálisan itt tölthető idő. De az ittlétem alatt beléptünk az unióba, így megváltozott minden, kezdetek lazulni a kötétségek, a munkaerőpiac is kezdett felszabadulni. Aztán gyereket szültem és onnantól megszűnt a magyar munkaviszonyom is, kitétek az utcára, olyan igazi magyaros stílusban. Munkanélküli segélyt nem kaptam, mert nem volt korábban olyan német munkaviszonyom, ami után szociális járulékokat fizettek volna. Ezeket a cég Magyarországon fizette.”

A gyes után következett Dóra igazi kálváriája, átképzések és határozott időre szóló, alkalmi munkák kölcsönzött munkaerőként. Mindez azt jelentette, hogy ugyanazért a munkáért kevesebb pénz és éves szabadság jár, és automatikus béremelés sincs. „Ügyintézőként dolgozom, amihez itt nem kell diploma. Továbblépni nehéz, mert ahhoz német közgazdász, pszichológia vagy szociológia diploma kellene. Nem elégít ki a munkám, unat, csak a pénz miatt csinálom és ez nem jó hosszú távon” - mondja Dóra.

A beilleszkedéssel senkinek nem voltak gondjai. München multikulti, de nem árt a beilleszkedni akarás szándéka. A bajorok szívélyesek a külföldiekkel, ugyanakkor igen büszkék, ezért a külföldieknek először bizonyítaniuk kell, hogy megállják a helyüket a Bajor Szabad Államban. Bajorország alapvetően munkaerőhiánnyal küzd, ezért szívesen látják a jó munkavállalókat, akár hozzáértő dolgos szakmunkás, akár tapasztalt szellemi szabadfoglalkozású.

München nem olcsó

Münchenben, kezdő fizetésből lakást vásárolni szinte lehetetlenség, a négyzetméterárak átlagosan 4000 euró körül mozognak, egy 80 m²-es lakásbérleti díja jó környéken akár 1000 euró is lehet. A fizetések ágazattól, képzettségtől és szakmában eltöltött évektől függnnek, de átlagosan 2,5-3-szorosa a magyar átlagbéreknek. A karrierépítésben itt is működnek a kapcsolatok, de főleg csak a magasabb vezetői szinteken. Ugyanakkor jó német módra minden szabályozva van: a pályázat menete és az elbírálás mikéntje egyaránt. Még ha van is ismerős, akkor is át kell esni mindenkinek ugyanazon a procedúrán.